

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/13679 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 12 april 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 maart 2007 is appelland in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 april 2007, verzonden op 13 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 april 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

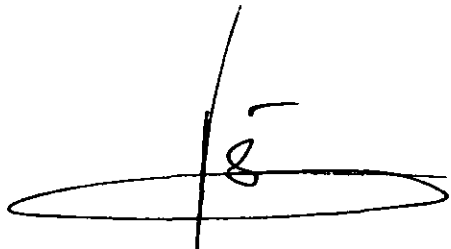
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

343-558.

Verzonden: **22 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

++31 23 5129290

5

Postadres Postbus 57
2000AB HAARLEM

Kennemerland

Regio Kennemerland
 Korpsonderdeel 12 Vreemdelingenpolitie
 Behandeld door C.G.E.C Cornelissen
 Telefoon 023 - 512 21 73
 Fax 023 - 512 92 90
 V-nummer / Zaak / Zaak - 27/03/2007
 Datum 27/03/2007
 Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:		
Dosnarr:	0702.21.0229	
Udad ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangstdatum:	28 MAART 2007	
Registratie in naam mdw:		
INDIS datum:		unit:
Invoer- naam mdw:		
controle datum:		unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Catharina Cornelia Erlanda Caasarea Cornelissen, brigadier van het regionaal politiekorps Kennemerland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(ø)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Ghana
 Nationaliteit(en) : Ghanese
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Haarlem
 Datum : 27/03/2007
 Tijd : 13:05 uur.

De Minister voor ~~Vreemdelingenzaken en Integratie~~, van
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
C.C.E.C. Cornelissen

van Justitie

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

13. APR. 2007 17:15

NR. 3844 P. 2/5

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/13679

V-nr.:

inzake: geboren op van Ghanese nationaliteit,
verblijvende in te eiser,
gemachtigde: mr. B.D. Lit, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. G.J.M. van Spanje, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 27 maart 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 28 maart 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 5 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door een kantoorgenoot van zijn gemachtigde, mr. W. Hompe. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

Tevens was ter zitting aanwezig dhr. P.J. Kuiper, tolk in de Engelse taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser heeft een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend, dat mag worden afgewacht, waardoor eiser rechtmatig verblijf geniet. Voorts is de maatregel van inbewaringstelling disproportioneel dan wel had de maatregel door verweerder niet opgelegd mogen worden. Het gaat hier alleen maar om een afwijzing van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning in verband met het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). Niets wijst erop dat er bij eiser sprake is van ontbrekkinggevaar. Eiser heeft zich in alle eerlijkheid gemeld bij het kantoor van verweerder, voorzien van een geldig nationaal paspoort, om zijn aanvraag toe te lichten.

AWB 07/13679

2

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

De maatregel van bewaring is rechtmatig. Aan eiser is verzocht zijn aanvraag om een verblijfsvergunning nader te komen toelichten op het kantoor van verweerder in Hoofddorp, aangezien hij niet in het bezit was van een geldige mvv. De aanvraag is afgewezen, waarna eiser in bewaring is gesteld. Eiser heeft gesteld reeds vijf jaar illegaal hier te lande te verblijven. De maatregel is niet disproportioneel, aangezien er sprake is van onttrekkingsgevaar. Eiser heeft zich immers niet gemeld toen hij vijf jaar geleden Nederland inreisde. Bovendien heeft eiser geen vaste woon- of verblijfplaats. Eiser is in afwachting van de beslissing op het door hem ingediende verzoek om een voorlopige voorziening. De rechtbank is verzocht voorrang aan de behandeling van dit verzoek te verlenen, maar er is nog geen zittingsdatum bekend. Hoewel eiser de behandeling van zijn verzoek in Nederland mag afwachten, levert dit geen rechtmatig verblijf op. Eiser is in het bezit van een geldig nationaal paspoort, dat thans in het bezit is van verweerder.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 zijn de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Uit het proces-verbaal van 27 maart 2007 ter zake artikel 50 van de Vw 2000 blijkt onder meer dat een medewerker van de IND de verbalisanten heeft meegedeeld dat eiser niet beschikte over een motivering aangaande het ontbreken van een geldige mvv, waarna door de medewerker van de IND aan eiser een afwijzende beschikking is uitgereikt. Uit deze beschikking blijkt dat de afwijzing van de aanvraag het gevolg heeft dat eiser na bekendmaking van de beschikking niet langer rechtmatig in Nederland verblijft. Op verzoek overhandigde eiser een nationaal paspoort van Ghana, waarbij door de verbalisanten werd geconstateerd dat er geen stempels, stickers of andere verblijfsrechtelijke aantekeningen in het paspoort waren geplaatst. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat sprake was van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, op grond waarvan de verbalisanten bevoegd waren eiser staande te houden.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

De rechtbank stelt vast dat eisers aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf voor religieuze of levensbeschouwelijke doeleinden", bij besluit van 27 maart 2007 is afgewezen wegens het ontbreken van een mvv. Bij dit besluit is aan eiser meegedeeld dat na bekendmaking van de beschikking eiser niet langer rechtmatig in Nederland verblijft. Tevens is meegedeeld dat eiser de behandeling van het bezwaarschrift niet in Nederland mag afwachten, maar dat hij de voorzieningenrechter van de rechtbank door middel van een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening verzoekt te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift is beslist. Het eerste, tijdig, ingediende verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zal volgens deze mededeling in het algemeen betekenen dat van de bevoegdheid tot uitzetten geen gebruik wordt gemaakt tot op het verzoek is beslist. Eiser is vervolgens staande gehouden en in bewaring gesteld.

Ingevolge artikel 8, aanhef en onder h, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist.

13. APR. 2007 17:16

AWB 07/13679

3

Ingevolge artikel 73, tweede lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 wordt de werking van het besluit tot afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning vanwege het ontbreken van een geldige mvv die overeenkomt met het doel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, niet opgeschort totdat op het bezwaar is beslist. De rechtbank constateert derhalve dat de uitzetting van eiser niet bij of krachtens de Vw 2000 achterwege dient te blijven.

De rechtbank constateert tevens dat er geen sprake is van een rechterlijke beslissing op grond waarvan uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist. Weliswaar is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, doch uit artikel 8, aanhef en onder h, van de Vw 2000 volgt, anders dan de gemachtigde van eiser stelt, niet dat het enkele indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening rechtmatig verblijf met zich brengt. Eerst indien op het verzoek een toewijzende beslissing is genomen, kan deze conclusie worden getrokken. Nu hiervan geen sprake is, is eiser niet rechtmatig in Nederland en was verweerder bevoegd eiser in vreemdelingenbewaring te stellen. Dat verweerder in voorkomende gevallen geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot uitzetten totdat op het verzoek is beslist, zoals in de hiervoor aangehaalde mededeling is vermeld, maakt dit niet anders.

Voor zover eiser heeft willen betogen dat de opgelegde maatregel van bewaring onrechtmatig is, omdat eiser zich in alle eerbijheid bij het kantoor van verweerder heeft gemeld om zijn aanvraag toe te lichten, en dan niet vervolgens in bewaring gesteld kan worden, volgt de rechtbank dit niet. Hiertoe verwijst de rechtbank, net als verweerder, naar WBV 2005/21 van 27 april 2005, en de brief van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 12 juli 2005 (TK 2004-2005, 19637, nr. 960), waarin het toegepaste beleid van verweerder is bekendgemaakt. Ook onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 2 december 2005 (kenmerk 200508387/1) is de rechtbank van oordeel dat, in aanmerking genomen de aan zodanige afwijzing in de Vw 2000 verbonden rechtsgevolgen, eiser er niet vanuit mocht gaan dat hij niet in bewaring zou worden gesteld, nadat zijn aanvraag daadwerkelijk zou zijn afgewezen. De rechtbank komt dan ook tot het oordeel dat verweerder ten tijde van het besluit op goede gronden heeft besloten om eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring te stellen.

Volgens A6/5.3.3.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 kan er grond zijn om de bewaring niet of niet langer toe te passen indien een lichter middel (bijvoorbeeld een meldplicht) kan worden toegepast. Uit de uitspraak van de AbRS van 7 december 2004, (kenmerk 200407830/1) volgt dat, ook indien verweerder zich op het standpunt stelt dat niet met een lichter middel dan bewaring kan worden volstaan, verweerder gehouden is, in het geval de vreemdeling bijzondere feiten en omstandigheden met betrekking tot zijn persoonlijke belangen heeft aangevoerd, te beoordelen of deze belangen het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring niettemin onevenredig bezwarend maken.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de door eiser aangevoerde omstandigheden in het licht van de door verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden in redelijkheid onvoldoende mogen achten om het met de vreemdelingenbewaring beoogde belang verzekerd te achten.

Niet is gesteld dat verweerder het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand neemt of dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt.

De rechtbank concludeert dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/13679

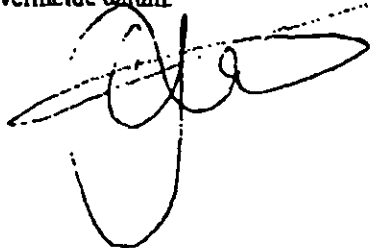
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 12 april 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van drs. Y.A.P. Huijbregts-Kegels, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

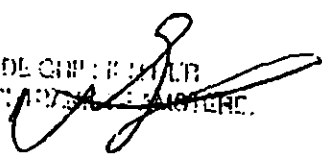
Afschrift verzonden op: 13 APR 2007

Conc.: YHK

Coll:

D: C

VOOR KONINKRIJK DER NEDERLANDEN
NEDERLANDSE RECHTSPRAAK

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

altadvocaten

MR E. ARSLAN | MR B.D. LIT | MR M. TERPSTRA

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2424-C 19 APR 2007	
ZAAKNR. 200702777	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdelingsbestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 19 april 2007

Betreft: Appèlschrift
Appellant: De heer
Geboortedatum:
Nationaliteit: Ghanees
Verblijvende:
IND nr: 0702.21.0229
V nr:

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant is bovengenoemde persoon, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam W.G. Plein 222, 1054 SE, ten kantore van Alt Advocaten en Procureurs.

Mr B.D. Lit, advocaat en procureur, verklaart hierbij, met recht op vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door appellant tot het indienen van het onderhavige appèlschrift.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de in kopie bijgevoede uitspraak, van Arrondissementsrechtbank te 's Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam, productie I, Awb nummer 07/13879, gedateerd 13 april 2007 en verzonden op dezelfde dag, waarbij,

het beroep ongegrond is verklaard.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven.

Grief I

De eerste grief is gericht tegen de rechtsoverweging waarin het navolgende door de rechtbank wordt overwogen.

Volgens A6/5.3.3.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) kan er grond zijn om de bewaring niet of niet langer toe te passen indien een lichter middel (bijvoorbeeld een meldplicht) kan worden toegepast. Uit de uitspraak van de ABRS van 7 december 2004 (kenmerk 200407930/1) volgt dat ook indien verweerder zich op het standpunt stelt dat niet met een lichter middel dan de bewaring kan worden volstaan, verweerder gehouden is, in het geval de vreemdeling bijzondere feiten heeft aangevoerd, te beoordelen of deze belangen het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring niettemin onevenredig bezwarend maken.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de door eiser aangevoerde omstandigheden in het licht van de door verweerder aan te maatregel ten grondslag gelegde gronden in redelijkheid onvoldoende mogen achten om het met de vreemdelingenbewaring beoogde belang verzekerd te achten.

W.G. PLEIN 222 1054 SE AMSTERDAM T (020) 616 14 87 T (020) 618 42 86 F (020) 616 46 29 INFO@ALTADVOCATEN.NL

WWW.ALTADVOCATEN.NL STICHTING DERDENGELDEN KVK 34210003 REKENING NUMMER ABN AMRO 59.31.70.504

LEDERE AANSPRAKELIJKHEID IS BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT IN VOORKOMING BEVAL WORDT INGEKEERD DOOR ONZE VERDIEPINGSRECHTSPRAAKVERLENERS.

Appellant stelt zich op het standpunt dat de rechtbank heeft miskend dat verweerdere belangenafweging in dezen onvoldoende inzichtelijk is gemaakt.

Toelichting

Appellant heeft onder aanvoering van het navolgende gesteld dat verweerder ten aanzien van hem met een lichter middel dan vrijheidsbeneming had kunnen volstaan.

Allereerst heeft appellant betwist dat er ten aanzien van hem sprake zou zijn van een onttrekkingsgevaar, nu hij zich vrijwillig heeft gemeld bij verweerder om zijn verblijfsvergunning in te dienen. Dit terwijl hij wist dat hij hiermee het reële risico liep in vreemdelingenbewaring te worden gesteld.

Voorts had appellant verweerder in het bezit gesteld van zijn paspoort en aldus vrijwillig verweerder in staat gesteld om hem desgewenst betrekkelijk eenvoudig uit te zetten.

Daar komt nog bij dat appellant een voor verweerder bekende verblijfplaats had. Immers, verweerder was kennelijk in staat geweest appellant voor 27 maart jl. in Hoofddorp uit te nodigen.

Tegen deze achtergrond had het op weg van verweerder gelegen inzichtelijk te maken waarom de voornoemde omstandigheden onvoldoende redenen gaven om aan appellant geen lichter middel dan vrijheidsbeneming op te leggen.

De rechtbank heeft derhalve miskend dat verweerder niet heeft voldaan aan de op haar rustende verplichting haar besluiten inzichtelijk te motiveren.

Reden waarom appellant stelt dat de aangevallen uitspraak onvoldoende draagkrachtig is onderbouwd.

Grief II

Grief II is gericht tegen onderstaande.

De rechtbank concludeert dat de toepassing noch de ten uitvoerlegging van de vrijheidsbenemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de toepassing noch de ten uitvoerlegging van de vrijheidsbenemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten

Toelichting

Uit de toelichting bij grief I volgt genoegzaam dat de oplegging van de vrijheidsbenemende maatregel onrechtmatig is geweest. Kortheidshalve wordt hiertoe dan ook volstaan met een verwijzing hetgeen onder grief I is betoogd.

Nu appellant ten onrechte van zijn vrijheid beroofd is geweest stelt hij dat hem mitsdien schadevergoeding voor iedere dag die hij ten onrechte in bewaring is geweest.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraak waarvan hoger beroep.

Hongachtend,

mr B.D. Lit,
bepaaldelijk gevolmachtigde